

Buzaðının İpini Kim Çözdü

Hüseyin BAĞRIAÇIK

ÖNSÖZ

Bu öyküyü okuyunca doğrusu aklıma çok şey geldi, ama ben sizinle düşüncelerimin ağır basan kısmını paylaşmak istiyorum.

Rabbim bizleri doğruya ve güzele yönlendirmek için her zaman önlemler almış ve bu kapsamda Resuller, kitaplar göndermiştir. İnsanoğlu da her seferinde Rabbin elçilerine karşı gelmiş ve gönderdiği kitaplara inanmakta zorluklar çıkarmıştır. Allah gönderdiği kitapların tümünde: “sizleri yeryüzünde çok özel varlıklar olarak yarattım, özgür iradenizle sizlere güç ve kudret verdim” diye anlatır. Bu gücü ve kudreti aklımızla, mantığımızla birleştirmedığımızda, bizlerin şeytandan beter varlıklara dönüşebileceğimiz izahını yapar bizlere. İşte ben bu öyküden aklını, mantığını kullanmayan ve düşünmeden hareket eden insanların, şeytandan daha beter olaylara neden olabileceğini anladım.

Öykümüz, şeytanın buzağının ipini gevşetmesi sonucu çıkan olayların hepsi, düşünmeden, akli devreye sokmadan, araştırmadan insanın sinirle kalktığına nasıl zararlı oturduğuna güzel bir örnektir. Eğer bizler nefsimizi, irademizi, ruhumuzu Rabbin kelamı ile nurlandırmamış ve eğitmemiş isek, şeytanın çok fazla bir şey yapmasına gerek olmadığını gösteriyor bu öykü. Bizler, kendi yaşamımızda bu ibretlik hikâyede anlatılan olayların benzerleri ile aslında her zaman karşılaşılıyor ama bunun farkında bile değiliz. Karşılaştığımız olayların sebebini kendimizde aramak yerine işin

kolayını bulmuşuz, “ya kaderi böyleymiş” der suçu kadere yükler geçeriz ya da “şeytana uymuş ne yapalım” diye geçiştiririz. Suçu kendimizde pek aramayız.

Hâlbuki şeytanın bizler üzerinde istediğini yaptırma gücü asla yoktur. O yalnız nefsimize vesvese verir, bizi dürtükler. Şehveti ve kötüyü güzel gösterebilmek için tuzaklar kurar. İşte bizlerin yanlışı da burada başlar. Eğer nefsimizi eğitmemiş, aklımızı devreye sokmamış isek, o yanlıştın ardından gideriz. Burada şeytanın bizim üzerimizde asla yaptırıcı gücü yoktur, şeytan da zaten aklını kullanmayan kişiler üzerinde etkili olur, onların peşlerinden ayrılmaz. O ipin ucunu gevşetir bizler ise gerisini yaparız.

Rabbimizin, yaşamında aklını devre dışı bırakmayan, Rabbin kelamından akli ile yararlanan, bizi kendini terbiye eden kulları arasına alması dileklerimizle.

Saygılarımla,

Hüseyin Bağrıaçık

Mayıs 2018

Mevsim ilkbahar, aylardan nisan ayı olduğu; tarla, bağ ve bahçelerin yeşillikler arasında açan rengârenk çiçeklerden belli, Torosların eteğinde yer alan, yaşamlarını sürdürebilecekleri için gereksinim duydukları geçim kaynakları çiftçilik ve hayvancılık olan bir köyde, henüz sabah saatlerinde bir evden alevler yükseliyordu. Alevlerin çıkardığı kara dumanın gökyüzünü kapladığını gören tüm insanlar bu manzaraya inanmakta zorlanıyordu.

Dört kişinin yaşadığı bu evde, evin kızı kendisini babasının, abisinin ve yengesinin kanlar içinde yerde yattığı ahırın kapısına asmış ve cansız bedenler burada görülmüşlerdi. Bu ahırda yerde yatan hane sakinleri ile birlikte bir inek ile ineğin buzağını da cansız bir şekilde yerde olduğunu görmüş olan köy halkı hayretler içerisinde donakalmışlardı. Köyün muhtarının jandarmaya haber vermesi üzerine şehirden kısa sürede acı siren sesleri ile birlikte bir ambulans, polis ve olay yeri inceleme ekipleri gelmişti.

Meraklı köy ahalisi olay yerinden uzaklaştırılarak, olayı çözme maksadı ile derhal işe koyulmuş olan olay yeri inceleme ekiplerinin titizlik ile yürütmüş olduğu incelemenin sonucunda olayın; yerde ölü yatan buzağının bağlı bulunduğu ipinden kurtularak kendisi, annesi ve evde yaşayan dört insanın ölümüne neden olduğu anlaşıldı. Şaşkınlığın yerini meraka bırakmış bir halde köy halkı birbirlerine ‘‘Peki ya buzağının ipini kim çözdü’’ diye sormuşlardı. Köyün elli yıl önce hizmete açılmış olan camisinin yanında bu olay gerçekleştiğinden olaya tek şahitlik eden kişi, cami imamının o gün

olmamasını fırsat bilip minareye kendince eğlenmek için çıkan köyün delisi Recep olmuştu...

Ali'nin güne mutlu uyanmasının nedeni anne ve babasının kendisine yoldaş olsun diye hastaneden getirecekleri kardeşini bugün almaya gidecek olmalarıydı.

Ali'nin anne ve babası gün ağarmadan hastaneye gitmek üzere yola çıkmış ve Ali'yi teyzesine bırakmışlardı. Anne ve babası Ali'ye "biz akşam olmadan kardeşini alıp geleceğiz şehirden, teyzeni üzme, okuluna git gel, dersine çalış ve uslu uslu bizi bekle evladım" diye nasihat de bulunduktan sonra doğum için hastaneye gitmek üzere şehrin yoluna koyulmuşlardı. Ali teyzesinin evinde, teyzesinin hazırladığı kahvaltıyı yaptıktan sonra gün bir an önce akşam olsun da annem ve babam şehirden yanlarında kardeşimi getirsinler düşüncesi ile okuluna gitmişti.

Ali'nin heyecanını ve mutluluğunu gören arkadaşları Ali'ye sevincinin kaynağını sorduklarında Ali kasılarak ve mutlu bir ifade ile "Annem ve babam şehre gittiler, bana hastaneden kardeş getirecekler, artık ben abi olacağım" diyerek arkadaşlarına cevap vermişti. Okuldaki bu gününü böyle sona erdirmiş, bir heyecan ile teyzesinin evine giderek anne ve babasının şehirden gelecekleri yola gözlerini çevirerek çocuksu heyecan ile beklemeye koyulmuştu.

Bir süre sonra, Ali'nin beklediği üzere, anne ve babası sabah gittikleri araç ile köyün şehre giden yolunda görüldüğü esnada, Ali kardeşim geliyor diye seviniyordu. Bu sırada Ali'nin gözleri yaşlı babası kucığında Ali'nin kardeşi olsa da doğum esnasında yaşanan aksilik nedeni ile eşi dünyadan göçtüğü için öksüz kalan yavrusuna bakıyordu. Annesinin ölümünden duyacağı derin hüznünden dolayı Ali'ye ve genç yaşta eşini kaybetmenin sarsıntısını yüreğinden hisseden Ali'nin babasına teselli olması ve onlara bir nebze huzur vermesi düşüncesi ile bebek ismini hemşirelerden "Cennet" olarak almıştı...

Ali'nin babası kucağında Cennet bebek ile arabadan inerek bir elinde Dünya'ya gözlerini yeni açan kızı diğer kolu ile oğlu Ali'ye sarılarak ağlamaya başlamıştı. Ali'nin teyzesi de durumu anlamış ve kardeşinin ölümüne ağıtlar yakarak ağlamaya başlamıştı. Babasına sarılmış vaziyette olan Ali 'Annem nerde babacığım' diye sorsa da babası Ali'nin bu sorusuna Ali'nin başından öperek karşılık veriyordu. Ağlama temposunu yükseltmiş halde hıçkırarak ağlamaya devam ediyor ve oğlu Ali'ye acı gerçek olan annesinin öldüğünü söylüyordu.

Ali duyduğundan şaşkın olmuş, annesinin öldüğünü söyleyen babasına inanmak istemiyor bir hal ile ağlamaya başlıyorken, Ali'nin annesinin ölümünden kaynaklanan ağlama seslerini işiten köy halkı acı feryat seslerinin olduğu bu eve taziye dileklerinde bulunmak için toplanmaya başlıyorlar ve komşularının acılarını paylaşmak, dertlerine derman, acılarına bir nebze olsun merhem olma maksadı ile teselli oluyorlardı. Ali'nin annesini kaybetmesinden bir hafta sonra Ali yine okuluna gitmiş arkadaşları tarafından annesinin ölümünden doğan yarasına merhem olması düşüncesi ile Ali'yi ellerinde çiçekler ve sevgi gösterisi ile karşılamışlar yine Ali'nin her an yanında olarak Ali'ye moral ve motive ediyorlardı.

Ali'nin sınıf öğretmeni de Ali'ye ayrı bir ilgi ve alaka gösteriyor, annesinin yokluğunu hissetmemesi ve acı duymaması için çaba gösteriyordu. Henüz bir haftalık olan Ali'nin kardeşi cennet bebek annesi öldüğü için, anne sütünden uzak kalmasından oluşan boşluğu teyzesi tarafından mama ile beslenip gideriliyordu. Doğuştan öksüz kalan cennet bebek teyzesinin himayesi ile hayata küçük elleriyle tutunuyor, aynı zaman da ise Dünya'ya gelişi ile sevindirdiği Ali abisinin de her an sevgi yaklaşımı ve abi şefkati ile korunuyordu. Annesinin ölümünün üzerinden beş aylık bir süre geçmiş olan soğuk ve karlı bir kış sabahına uyanan Ali okuluna gittiğinde, sınıf öğretmenin; köyün şehre bağlanan yolun yoğun kar nedeni ile kapanmasından dolayı gelemediğinden o gün okulun tatil olduğunu öğrenmişti.

Tatili fırsat bilen Ali ve arkadaşları okulun bahçesinde kartopu oynamaya başlamışlar ve karın tadını doyasıya çıkarıyorlar, çılgınlar gibi sağa sola koşuşturup eğleniyorlardı. Ali ile aynı sınıfta bulunan köyün en zengin ailesinin tek evladı olan Kıvrıkcık dalgacı saçlı mavi gözlü Ayşe ismindeki bir kız Ali'ye yaklaşarak "kardan adam yapsak ne kadar da güzel olur" demesi üzerine Ali ve arkadaşları kardan adam yapmak üzere hemen işe koyulmuşlar ve kısa bir süre içinde gözlerine kömür burnuna havuç takarak insana benzettikleri kardan adamı bitirmişlerdi. Ali ve arkadaşlarının kardan adam yapmalarının üzerine Ayşe Ali'ye tekrardan yaklaşarak "elinize sağlık ne kadarda güzel oldu çok teşekkür ederim Ali" diyerek teşekkür eden Ayşe'ye Ali, Ayşe'nin minnet sözlerine karşılık "rica ederim Ayşe sen beğenip mutlu olduysan ne mutlu bana" diyen Ali kardan buz kesmiş ellerini ısıtmak için montunun cebine koyarken bir an gözleri Ayşe'de takılı kalmıştı.

Okulun bahçesinde kartopu oynayıp eğlenen Ali ve arkadaşları zamanın nasıl geçtiğini anlamadıkları ve soğuk havaya aldırış etmeden eğlenmeye devam ettikleri sıra da okulun temizlik ve diğer görevlerinden sorumlu olan aynı zamanda çocukların da çok sevdikleri Mehmet amcaları tarafından "hadi çocuklar evlerinize gidin aileleriniz merak ederler hem havada soğuk üşütür hasta olursunuz" diyen Mehmet amcalarının uyarısını dikkate alarak yavaş yavaş okulun bahçesini terk etmeye başlamış olan Ali ve arkadaşlarının günün yorgunlukları yüzlerindeki halsizlikten belli olurken karın tadını doyasıya çıkardıkları gözlerindeki neşeden anlaşılıyordu.

Kısa bir okul yolculuğun ardından evine gelen Ali'yi kapıda babası karşılamış her zaman okuldan döndüğü vakitten daha erken eve gelen Ali'ye babası meraklı gözler ile nedenini sormuş Ali de kardan dolayı kapanan köy yolundan öğretmenimizin okula gelememesinden dolayı okulumuzun hademesi Mehmet amca da bizleri evlerimize yolladığını ve ondan sebep erken geldiğini babasına söyleyen Ali evlerinin oturma odasına geçerek üzerinde kardeşinin sütünün ısıdığı sobanın yanına oturarak ellerini ve bedenini ısıtmaya koyulmuştu. Annesinin

ölümünden sonra Ali ve kardeşi Cennet bebeğe annelik görevi de yapan Ali'nin babası, Ali'nin yorgun gecen günün akşamında kuzine sobalarının fırın bölümünde pişirdiği patatesler ile yapmış olduğu akşam yemeğini yedikten kısa bir süre sonra Ali yarın okuluna gitmek üzere ders programındaki listeye bakarak çantasını hazırladıktan hemen sonra günün yorgunluğunu atmak ve yarına dinç bir şekilde uyanmak niyetiyle pijamalarını giydikten ve kardeşi Cennet bebeği öpüp sevdikten ve babasına gecesinin iyi olması temennisinde bulunduktan hemen sonra yatağına uzanıp derin bir uykuya dalmıştı. Ali'nin uyuduğundan emin olan Ali'nin babası Cennet bebeği yanına alarak Ali'nin teyzesinin evine gitmek üzere soğuk kış günü evlerinden çıkmış, kısa süre sonra Ali'nin teyzesinin evine kucağında Cennet bebek ile gelen Ali'nin babası, Ali'nin teyzesi ve eniştesiyle biraz muhabbet ettikten sonra, Cennet bebeğin bekası doğrultusunda aldığı kararı şu sözleri ile dile getiriyordu. "Hem ahırdaki hayvanlar ile ilgilenmek ayriyeten Ali ve kızım Cennet bebek ile meşgul olmak çocuklara hem annelik hem babalık yapmak bana artık zor geliyor.

İmkânlarım el vermediği için tekrardan da evlenemiyor olmamdan dolayı kızım Cennet'i şehirde bir aileye evlatlık vermeye karar verdim, kızım Cennet evlat olarak gideceği ailede doğuştan annesiz olmasından eksik yönünü evlatlık alacak olan ailenin hanımı Cennet'ime annelik yaparak tamamlar diye düşündüğümünden, şehirde bir aileye evlatlık verirsem hem daha iyi şartlarda yaşamını sürdürür düşüncesi ile böyle bir karar verdim." Ali'nin babasının bu kararını şaşkınlık ile duyan Ali'nin teyzesi ve eniştesi bir ağızdan "Haklısın bu kararında hem Cennet için en doğrusu bu olmalı, dediğin gibi hem iyi imkânlarda hayatına devam hem de anne sevgisinden de mahrum büyümez.

Yalnız bu karara Ali'nin tepkisi ne olacak, Ali annesinin ölümünden duyduğu derin hüznü kardeşi Cennet'in varlığı ile zor güç atlatabilmişti." Ali'nin babası tekrar söz alarak "Elbette biliyorum, düşündüm Ali bu karara büyük bir tepki gösterecek, göstermesine ama benimde yapacak başka bir çarem yok bunu canım kızım öksüz Cennet'im için yapmak zorundayım, Ali'nin haberi

olmadan Cennet'i şehre götüreceğim Ali öğrenirse kardeşi Cennet'i başka bir aileye vereceğimi kesinlikle izin vermez ondan dolayı bugün sabah gün ağarmadan şehre gitmek üzere yola çıkacağım Ali beni ve kardeşi Cennet'i nereye gittiler diye sorduğunda, Ali'ye: baban kardeşin Cennet'in içinde bulunduğumuz soğuk havalardan etkilenip de hasta olmasın diye Cennet'i şehirde hastaneye aşı olması için götürdü akşam olmadan gelecekler diye söyleyin şehirden döndüğümde Ali'ye durumu anlatırım mecburen acı olsa da kabullenecektir.” Diyen Ali'nin babası sabah erken saatte gün ağarmadan şehre gitmek üzere Ali'nin teyzesinin evinden kendi evlerine gelerek Cennet bebeğin karnını biberon yardımı ile süt vererek doyurup uyuttuktan sonra kendisi de uyumuş, gecenin ardından Cennet bebeği sıkıca giydirdikten sonra akşamında karar verdiği gibi Cennet bebeği şehirde bir aileye evlatlık vermek üzere yola koyulmuştu.

Kendisine hiç beklemediği duyduğunda çok üzülerek perişan olacağı soğuk bu kış gününe Ali ahırlarındaki ineklerin ve horoz ile tavukların sesine uyanmış, babası ve kardeşi Cennet'in evde olmadığını gören Ali üzerini giyinerek alel acele teyzesinin evine koşmuş, teyzesinin evinde de babası ve kardeşi Cennet'in olmadığını gören Ali'ye teyzesi daha Ali kardeşi ve babasının nerde olduğunu sormadan “Baban kardeşin Cennet'i şehre hastaneye götürdü akşam olmadan geri gelecekler, sen biran önce kahvaltını yap okuluna git, dün köyümüzün şehre bağlı olan yolunun kapalı olmasından öğretmeniniz gelemediği için ders yapmadınız bugün hava güneşli olduğundan karlar erimeye başladığı için yollar açıldı öğretmenin gelir” diyerek Ali'nin meraktan olan telaşı ve şaşkınlığını gideren Ali'nin teyzesi Ali'ye hazırladığı kahvaltının ardından Ali'yi okuluna yolcu etmiş ardından Ali'nin evlerine giderek ahırdaki hayvanların bakımını yapmış ihtiyaçlarını giderdikten sonra akşam Ali'nin kardeşi Cennet'in şehirden geri gelmediğini ve başka bir aileye evlatlık verildiğini öğrendiğindeki tepkisinin ne olacağı merakı ile kendi evine gitmişti.

Ali okulundan teyzesinin evine gelerek, yemeğini yedikten sonra kendi evlerine geçerek, sabah erken saatlerde şehre giden babasını ve

kardeşini beklemeye koyulmuş aynı zamanda bugün okulda öğretmen verdiği ödevlerini de yapmaya başlamıştı. Gün akşam olmak üzere iken köyün şehre çıkan yolunda Ali'nin babasının içinde bulunduğu beyaz bir taksi görüldüğünde Ali heyecanla evinden çıktığı gibi babası ve kardeşini karşılamak üzere yola doğru koşmaya başlamıştı.

Ali'nin babası kısa bir zaman önce Ali'ye hastaneden kardeş getireceğiz diye köyden ayrıldıkları akşamında annesinin Ali'nin kardeşinin doğumunda ölmesinden ve Ali'nin annesini kaybetmesinden duyduğu derin üzüntü aklına gelmiş olmalıydı ki, Ali'nin babası kendi kapılarının önünde arabadan inmemiş ve arabadan inmediği gibi arabayı kullanan şoföre talimat vererek Ali'nin önünden hızla geçmesini söyleyerek Ali'nin şaşkın bakışları arasında, Ali'nin teyzesinin evinin kapısına geldikten sonra taksiden inmiş kısa süre sonra Ali babasının yanına gelerek kardeşi Cennet bebeği göremeyen Ali nefes nefese kalmış vaziyette "kardeşim nerde baba" diyerek meraklı bakışlar ile kardeşinin nerde olduğunu sorusunu sorarak, babasının vereceği cevaba odaklanmıştı. Bu durumu gören teyzesi Ali'yi ve babasına "bu soğuk havada ne bekliyorsunuz evde konuşursunuz ne konuşacaksınız" diyen Ali'nin teyzesinin isteği üzere babası Ali'yi koltuk altına alıp başını okşayarak teyzesinin evine adım atmadan Ali "baba sana diyorum kardeşim nerde niye gelmedi niye bir şey söylemiyorsun" gibi sitem ve ısrar sözleri üzerine Ali'nin babası Ali'yi önce baba şefkati ile bağrına basıp devamında öptükten sonra Ali'nin kabul etmeyeceği şu sözleri dile getiriyordu.

"Aslan oğlum, yiğidim her şeyim Ali'm senin kardeşin Cennet'i ne kadar çok sevdiğini ve annenin ölümünden duyduğun derin hüznü kardeşin Cennet'in varlığından teselli bulmuş olduğunu İyi biliyorum ki evladım sende kardeşin Cennet'in iyiliğini istersin, ondan dolayı kardeşin Cennet'i şehirde, kardeşin Cennet'e iyi şartlarda büyütüp gözleri gibi sakınıp bakacak bir aileye evlatlık verdim bu benim içinde çok zor olsa da kardeşin Cennet için en doğrusuydu." Diyerek Ali'ye kardeşi Cennet'i şehirde bir aileye evlatlık verdiğini söyleyen babasına karşı Ali'nin cevabı gülerek "sen şaka yapıyorsun kardeşimi

benden ayıramazsın biliyorum hiç komik değil baba hadi söyle gerçeği nerde kardeşim.” Babası ve Ali’nin konuşmalarına şahit olan Ali’nin teyzesi Ali’yi kendine asılarak başını öpmüş “babam şaka yapar değil ve dediği gibi bu durum bizler için zor olsa da kardeşin Cennet için en iyisi hem anne sevgisinden de mahrum olmayacak eğer kardeşini gerçekten seviyorsan babanın bu kararına saygı göster.” Diyen teyzesi Ali’ye babasının şaka yapmadığını ve gerçekten kardeşi Cennet’i şehirde bir aileye evlatlık verdiğinin hakikatini doğrulamıştı.

Acı gerçeği duyan Ali şaşkınlıktan dona kalmış bir vaziyette, gözlerinden yaşlar boşalır bir halde babasına bakarak “Madem kardeşimi istemiyorsun o zaman beni de ver başka bir aileye, benim ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun kardeşimi, nasıl durabilirim kardeşim olmadan” Ali’nin sitem ve isyankâr sözlerine muhatap olan babası ne yapsa ve söylese bir türlü Ali’yi sakinleştirip ikna edemiyordu. Ali ağlayarak babasına kızgın bir tavır takınarak teyzesinin evinden kapıyı sert çarparak ayrılmış ve koşarak kendi evlerine geliyor, hemen kardeşi Cennet’in elbiselerini eline alarak hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak ve kardeşinin elbisesine sinmiş olduğu kokusunu içine çekerek üzüntüsüne devam ediyorken, kısa süre sonra Ali’nin babası da evlerine gelerek Ali’nin yanına oturuyor, oğluna sarılıp ağlamaya başlıyordu. Ali babasına yine yaşlı gözler ile “Hiç boşuna ağlama sen kardeşimi seviyor olsaydın şehirde bırakıp gelmezdin, bundan sonra Ali ismin de oğlunda yok beni de sevme artık kardeşim annemin emaneti idi hem ona kimse benim gibi sevip bakamaz ki” diye Ali’ye babası ne dese ne yapsa Ali sakinleştiremiyor ve ikna edemiyordu.

Gecenin sabahı olduğunda Ali güne gözleri kan çanağı olmuş vaziyette uyanmış ve babasının Ali’nin en sevdiği kahvaltılıklardan oluşan bir sofraya hazırlamış olduğunu görse de, Ali babası ile hiç muhatap olmadan üzerini giyindikten sonra çantasını da alarak okul yoluna koyulmuştu. Babası Ali’nin kahvaltı yapmayacağını tahmin ettiği için Ali’nin çantasına arasında yağ ve peynir olan bir ekmeğe koyduğunu Ali’ye söylemiş, Ali’de yol üzerinde babasının çantasına koyduğu ekmeğe ile kahvaltısını yaparak aç olan karnını doyurmuştu.

Kardeşinin babası tarafından şehre evlatlık verilmesinden doğan hüznün ile çaresizliğiyle süren bir okul yolculuğun ardından okuluna gelmiş ve okulun ikinci katında bulunan sınıfına gelerek Ali sırasına oturarak sınıf öğretmenini beklemeye başlamıştı ki, Ali'nin arkadaşları Ali'nin üzüntüsünü fark ederek, hep birlikte Ali'nin başına toplanarak meraklı gözler ve dostça yaklaşımlar içerisinde, Ali'nin niye üzüntülü olduğunun sormuşlar ve sordukları sorularının cevabını merak ile Ali'den öğrenmek için beklemeye başlamışlardı. Ali ağlamaya başlayarak "babam kardeşim Cennet'i şehirde bir aileye evlatlık verdi, artık kardeşim yok" diyerek Ali sınıf arkadaşlarına hüznünün kaynağını belirtmişti.

Ali'nin arkadaşları ile bu diyalogu üzerine sınıf öğretmeni sınıflarına teşrif eder etmez, Ali'nin etrafındaki kalabalığı fark ederek Ali'nin yanına gelmişti. Ali'nin öğretmeni Ali'nin babasının durumu ve olanları öğretmene anlatmasından , Ali'nin hüznünün ne olduğunu biliyor olmasına rağmen Ali'ye anne şefkati ile "Ne oldu yavrum! Niye ağlar da üzülürsün ne bu halin" diye Ali'ye sorular yöneltmiş ve Ali'yi yanına alarak, sınıfın dışına çıkarıyor ve baş başa Ali'yle konuşup hüznüne ortak olmak maksadıyla, Ali'ye kardeşi Cennet'in geleceğinin iyiliği ve anne sevgisinden de mahrum olmayacağından, Ali için zor oluyor olsa da en doğru kararın bu olduğunu uygun dil ile anlatmış, Ali'nin akan gözyaşını dindirerek yarasına bir nebze merhem olmuştu.

Ali ve öğretmeni tekrardan sınıflarına gelerek günün ilk dersini yapmaya başlamasının üzerinden kısa süre sonra teneffüs zili ile Ali'nin öğretmeni sınıfı terk etmesiyle beraber tekrardan arkadaşları Ali'ni etrafına toplanmaları üzerine Ali arkadaşlarının bu büyük ilgi ve hüznünü paylaşmak isteyenlere bu tutumundan rahatsız olmuş vaziyette, kendisini yalnız bırakmalarını arkadaşlarından rica etmiş, arkadaşları da Ali'nin ricası üzerine Ali'nin yanından ayrılarak uzaklaşmışlardı. Sadece Ali'nin yanında kalan sınıf arkadaşı olan ve dün kardan adam yaparak çok mutlu ettiği mavi gözlü Ayşe'ydi. Ayşe, Ali'ye dostça yaklaşım ile "Üzülme Ali kardeşin şehirde çok iyi büyür hem ne güzel çikolatalardan yer yeni ailesi ona en güzel

oyuncaklar alır, kardeşin bu duruma çok memnun olur. İstedığın zaman gider görürsün kardeşini artık üzülme sen'' diye Ali'ye teselli veren arkadaşı Ayşe'nin teselli sözleri üzerine Ali'de Ayşe'ye bakarak ''Babam kardeşimin nerde olduğunu biliyor dediğin gibi ne zaman istesem o zaman görmeye de giderim'' dedikten sonra sınıf arkadaşı olan Ayşe'ye, Ali ağlamayı bırakmış kardeşinden ayrıldığından gelen acı hüznü içinde kardeşinin iyi şartlar ile büyüyeceğini ve annesinin de olacağından mutlu olur kardeşim düşüncesiyle bastırdıktan sonra arkadaşı Ayşe'ye kendisini teselli ettiği için ''teşekkür ederim Ayşe senin sayende kendime geldim, mutlu ettin beni'' diye minnet duygularını Ayşe'ye takdim eden Ali'nin yüzünde bir tebessüm oluşmuştu.

Ali'nin yüzündeki tebessümü gören Ayşe ''Dün ricamı kırmayıp kardan adam yaparak beni mutlu ederek sevindirmiştin ya, bugünde ben seni mutlu ettim ödeşmiş olduk'' diyerek aynı zamanda da gülümseyerek Ali'ye cevap veren Ayşe ders ziline çalması ile birlikte kendi sırasına giderek öğretmenini beklemeye başlamıştı. Az bir zaman sonra sınıflarının kapısı açılmış, günün ikinci ders saatinde ders yapmak üzere Ali'nin sınıfına teşrif eden sınıf öğretmenleri idi. Ali ve arkadaşları hep bir anda öğretmenlerini saygı ile ayakta karşılamışlar öğretmenlerinin ''oturun arkadaşlar'' emir söylemine hep bir ağızdan ''sağol'' diyen Ali ve arkadaşları bu ders saati için çantalarından gerekli olan kitap ve defterlerini çıkartarak ders için hazır olduktan sonra, pür dikkat öğretmenlerine odaklanarak ders için beklemeye başlamışlardı. Sınıf öğretmenlerinin dikkatinden kaçmayan ise bir önceki ders öğrencisi Ali'nin kardeşinin şehre evlatlık verilmesinden dolayı üzgün olduğu iken şuan ise hiç bir şey olmamışçasına mutlu olmasının nedenini anlamamış bir hal içinde ders anlatmaya başlamış ve devamında üç, dört, beş ve altıncı derslerde bir biri ardınca devam ederek yorucu bir gün sonlanmıştı.

Ali okuldan evine geldiğinde babasının bir sürprizi ile karşılaşılıyor içinde kardeşinin babası tarafından şehre evlatlık verilmesinden dolayı oluşan derin hüznün olsa da babasının Ali'ye tahtadan yaptığı traktörden duyduğu mutluluktan yüzü gülüyor ve babasına sarılarak

hem teşekkür eden ve sabah babasına küstüğü için özür dileyen Ali hatasını anladığını dile getirerek babasının gönlünü almakla beraber şehre evlatlık verilen kardeşi Cennet'i Ali'nin istediği zamanda ziyarete gideriz diye de söz almıştı babasından. Ali güne kardeşinden ayrıldığı için çok mutsuz başlamış olsa da okulda öğretmenin, arkadaşlarının ve Ayşe'nin tesellilerinden okul dönüşünde ki babasının sürpriziyle de birlikte gece yatağına uyumak üzere mutlu yatıyordu. Kısa bir uykudan sonra Ali rüyasında annesinin ahırlarındaki inekten süt sakarken ineğin yavrusu buzağının annesine boynuz darbeleri vurarak öldürdüğünü görmüş, kan ter içinde gecenin bir vakti korku ile uyanıp aynı odada uyuyan babasının yanına koşarak sıkı sıkıya sarılmış titremesinde belli olduğu üzere ki, rüyadan çok etkilenmiş ve korkmuştu. Babası Ali'ye bir bardak su vererek bağına bastıktan ve başını okşayıp da öptükten sonra bu denli onu korkutan rüyanın ne olduğunu merakla soran babasına Ali gördüğü rüyayı her ayrıntısına kadar babasına anlatmıştı.....